

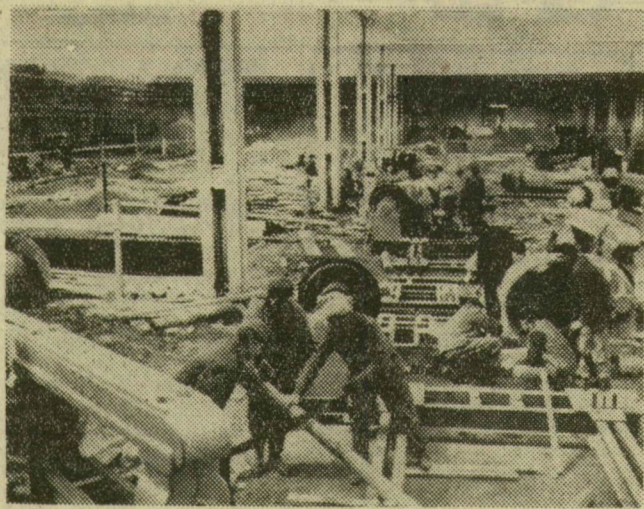
Falugyűlés Óföldrőkeakon

Vasárnap délelőtt az MSZMP községi szervezete és a községi népfrentbizottság falugyűlést rendezett Óföldrőkeakon a művelődesi házban. A gyűlésen megjelent Komócsin Zoltán elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Nép-szabadság főszerkesztője, Győri Imre elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának első titkára, Szőnyi Ferenc elvtárs, a makói járási-városi pártbizottság első titkára és dr. Forgó István elvtárs, a makói járási tanács végrehajtó bizottságának elnöke.

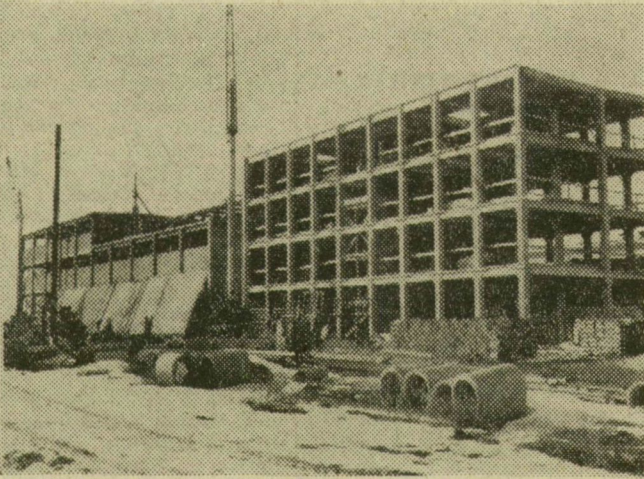
A nagygyűlést Avar Tibor elvtárs, a községi pártszervezet titkára nyitotta meg, majd a népes hallgatóság-nak Győri Imre elvtárs mondott beszédet. Elemezte Csongrád megye gazdasági helyzetét és ismertette a mezőgazdasági termelés növelésének feladatait. Beszédet mondott a gyűlésen Komócsin Zoltán elvtárs is.

A sikeres gyűlés után Komócsin Zoltán és Győri Imre elvtársak együttmaradtak termelőszövetkezeti tagokkal, az egybegyűlt dolgozókkal és hosszasan elbeszélgettek velük a falusi élet problémáiról.

Az új üzemben

Két éve kezdtek meg a Szegedi Gumigyár építését, s ez év végére sor kerül részleges üzembehelyezésére. Fent: Szerelik a gépeket a nagycsarnokban. Lent: További üzemszerek épülnek a gyár területén.

Verseny tavaly és most

Abban, hogy a szegedi ruhagyár múlt évi tervét 102,2 százalékkal teljesítette, nagy szerepet játszott a szocialista brigádok jó munkája, és az a pezsgő élet, amely a munkaversenyt egész éven át jellemzte. A gazdasági vezetők felismerték ezeknek a mozgalmaknak fontosságát és több ízben, a különböző feladatok megoldásánál támaszkodtak is a dolgozók versenyelendületére, lelkesedésére.

Tizenkilenc brigád

Igy azután mindenki jól járt. Megoldódtak a feladatok, s hatalmas lépést tett előre mindkét mozgalom. Egy év alatt tíz új brigád alakult, s ezzel 19-re emelkedett a szocialista címért küzdő kollektívák száma a ruhagyárban. A brigádmozgalom népszerűségére jellemző, hogy az üzem különböző területein teljesen önkéntes alapon alakultak ezek a kollektívák. S valószínűleg az egyéni és kollektív kezdeményezések következménye, hogy egy sem bomlott fel.

A brigádok a szakszervezeti bizottság és a gazdasági vezetők segítségével határozzák meg vállalásaikat, amelyek legtöbb esetben egyéni felajánlásokon alapulnak. Ezeket a brigádnaplóknak rögzítik.

A vállalások széles skáláján egyaránt megtalálhatók a szakmai, politikai és kulturális célkitűzések, feladatok. A vállalások között szerepel többek között: »sajátítsd el több reszortot« mozgalom, a munkaidő jobb kihasználása, a pontos munka-kezdés és befejezés, valamint a késések, igazolatlan hiányzások megszüntetése is. A kitűzött feladatok ellenőrzésekor minden esetben figyelembe veszi a szakszervezeti bizottság, hogy a vállalás minden pontja konkrét és értékelhető legyen.

Jelenleg 13 brigád küzd a szocialista címért. Ezek többsége a kitüntetés jogos várományosa, hat kollektíva pedig már megszerezte, sőt ebből négy brigádot kétszeresen zászlóval tüntettek ki.

A verseny lendülete érdekeben

A munkaverseny számszerűségében több dolgozót vonz, mint a brigádmozgalom. A

Hagyományok és tapasztalatok a ruhagyárban

munkaverseny feltételeit széles körben ismertetik minden esetben. Az értékelés gyors, pontos és rendszeres. A verseny lendületét nagymértékben elősegítette, hogy az eredményeket mindig ismertették.

A szakszervezeti bizottság figyelme mindenre kiterjedt. Több esetben foglalkozott olyan problémákkal, apróbb ügyekkel, amelyek a termelést látszólag csak kismértékben akadályozták, valójában azonban nagymértékben befolyásolták. Beszéltek és elintézték többek között olyan problémákat, mint egy-egy »szoros« vagy »laza« reszortelosztás, kisebb szerződési hiba, egy-egy szalag anyagellátásának gondjai stb. Ezek nem nagy dolgok, következményeik azonban károsak lehetnek.

Negatív tapasztalatok

A munkaverseny, a szocialista brigád-mozgalom szép eredményekkel dicsekedhet a múlt évben a szegedi ruhagyárban. A szép és követésre méltó eredmények mellett azonban nem szabad megfeledkeznie az üzem bizottságának, a gazdasági vezetőknek és brigádvezetőknek a múlt év negatív tapasztalatairól sem.

Igy például arról: a szalagoként egy összegben kitűzött céljuttalom követke-

ménye volt, hogy az első helyezettnek kevesebb pénzültalmat kaptak — mert többben voltak —, mint például a negyedik helyezettek. Vagy az első félèves munkaverseny eredményhirdetések kiderült dologról. Annnyira szorgalmazták a mennyiségi eredményeket, hogy megfeledtek a minőségről. Így történt, hogy az egyébként első helyezést elért szalag teljesen kiesett a versenyértékelésből, rossz minőségi mutatói miatt.

Az azonban már ismét követésre méltó, ahogyan ezekre a kudarcokra reagáltak az egyes szalagok, brigádok. Az időleges elkeseredés átcsapott egy jó értelemben vett »azért is megmutatomra!« S volt, akiknek sikerült is a bizonyítást. A múlt év hagyományain és tapasztalatain okulva gondolnánk, hogy most minden rendjén megy a ruhagyárban. S most a kép a következő:

A versenyfeladatokat csak január végén adták ki, s a brigádok még csak most tudják felbontani saját munkaterületüknek megfelelő vállalásokra. S mivel nincs konkrét vállalás, nem lehet olyan jó, gyors, nyilvános értékelés sem, mint tavaly volt. Pedig ami a múlt évből jó visszamaradt, azt igazán kár elfelejteni.

Méry Éva

Újjaválasztották a népfrentbizottságot Kiskundorozsmán

Több százan vettek részt a kiskundorozsmai népfrentbizottság újjaválasztó nagygyűlésén. Forgó András, a népfrentbizottság elnöke a gyűlésen beszámolt a népfrent elmúlt négyévi tevékenységéről. Az elmúlt esztendőben a lakosság közel 300 ezer forint értékű társadalmi munkával segítette a község igényeinek kielégítését, s ennek megszervezésében is nagy szerepet vállalt a népfrentbizottság. Sokat fáradoztak a község tisztaságáért, a sertéshizlalási terv teljesítéséért, amelyért a kormány 15 ezer forintos jutalmat adott.

A nagygyűlés résztvevői megválasztották a 60 tagú népfrentbizottságot, amelyben képviselve van a község lakosságának minden rétege. Az első bizottsági ülésen megválasztották a kilenctagú elnökséget és ezen belül Forgó András pedagógust elnöknek, Tapodi Ferencet, a tanács pénzügyi csoportvezetőjét titkárnak.

Eredmények és gondok megyénk gazdasági életében

Munkásgyűlés a vásárhelyi kötöttárugyárban — Győri Imre elvtárs mondott beszédet

A Csongrád megyei pártbizottság 1964. január 10-én határozatot hozott, melyben rögzíti valamennyi kommunista pártszervezet és pártbizottság alapvető kötelességét a gazdasági tevékenység támogatásában. E határozat szellemében látogatott hétfőn Hódmezővásárhelyre, a Divat Kötöttárugyárba Győri Imre elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára és Perjési László elvtárs, a megyei párt-végrehajtóbizottság tagja, a szegedi városi pártbizottság első titkára, akiket elkísért az üzembe Sajtó Imre elvtárs, a Csongrád megyei pártbizottság tagja, a hódmezővásárhelyi városi pártbizottság első titkára.

Tanácskozás a gyár vezetőivel

Délelőtt Győri Imre és Perjési László elvtársak az üzem és a szocialista brigádok vezetőivel tanácskoztak, számba vették a gyár múlt évi eredményeit, jelenlegi helyzetét és problémáit. Arvai Jenő elvtárs, az üzem igazgatója elmondotta, hogy a fennállásának 75. évfordulójához közeledő gyár a fel-szabadulás óta megtízszerezte termelését, dolgozóinak létszáma pedig hatszorosára emelkedett. Az ország legnagyobb gyapjú-kötöttárugyára ebben az esztendőben mintegy ötmillió darab különböző kötöttáru készit.

S jóllehet milliókat költöttek és költenek most is a beruházásokra és felújításokra, a hatalmas fejlődéssel együtt számos problémát is nyilván-tartanak. Anyagellátási és raktározási nehézségekkel küzdenek, gyakran kerül napirendre új gyártmányok bevezetése, gondot okoz az új munkások szakmai képzése és általában a szakmunkás-gond. Szegedtől várnak a segítséget, ha itt hurkolóipari technikumot lehetne szervezni, a szakmunkásképzésben pedig megfelelő szakközépiskola létrehozása segíthetne. Gondot okoz a munkásszállítás is.

A felvetett problémákra Győri Imre elvtárs válaszolt. Megemlítette, hogy az üzem gondjai részét képezik a megye, az ország gazdasági problémáinak és egyúttal igazolják, mennyire helyes a párt álláspontja, amikor napjainkban a gazdasági kérdésekre tereli a figyelmet. A megoldás kulcskérdése az, hogy tudnak-e a vezetők megfelelően támaszkodni a dolgozó tömegekre. Ebben tudják-e tartani munkakedvüket, munkalendületüket? Emberi közelségbe tudnak-e kerülni a munkásokkal?

Rámutatott Győri Imre elvtárs arra is, hogy óriási az üzem pártszervezetek felelőssége. Fontos, hogy a gazdasági vezetők erre mindig számíthassanak, amikor a termelés fejlesztésére törekednek vagy szembeszállnak a munkafegyelem megsértésével.

A tanácskozás után az üzembe érkezett pártvezetők megtekintették a gyárat, munkásokkal beszélgettek, majd délután munkásgyűlésen vettek részt.

Gyűlés az üzem művelődesi otthonában

Az üzem művelődesi házában megtartott gyűlést Kiss István elvtárs, az üzem pártbizottság titkára nyitotta meg, majd Győri Imre elvtárs mondott beszédet.

Meleg szavakkal köszöntötte a gyár dolgozóit, majd tájékoztatta őket az ország és a megye helyzetéről. Elmondotta, hogy országunkban

rend és nyugalom van, békes építőmunka folyik az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt.

A dolgozók egyetértének a párt helyes politikájával, és ezt nem utolsósorban olyan példák bizonyítják, mint az, hogy összel a dolgozó parasztság megértette a kormány és a párt felhívását és idejében, jó minőségben elvetette a kenyérgabonát. Hasonló példa az is, hogy a tél nehézségei alaposan próbára tették népünket, s ennek ellenére jellemző a fegyelmellett, a dolgozók megértik az ország nehézségeit.

Gondjainkkal kapcsolatban Győri elvtárs elmondotta, hogy mindent fejlődésben kell vizsgálni. És a fejlődés jelentős, gyors ütemű, nincs okunk az elkedvetlenedésre.

Csongrád megye is gyors ütemben iparosodik, és ipari jellegű mezőgazdasági meggévé válik.

Beszélt Győri elvtárs az ipar és a mezőgazdaság fejlesztéséről is. Mint mondták: egyik fő gondunk az építkezés. Az építőipar az elmúlt évben elmaradt a tervteljesítésben és a párt, a kormány igyekszik megoldást találni erre a problémára. Másik gondunk az iparban a termelékenység.

A termelékenység nem emelkedett az elmúlt időkben úgy, ahogy célul tűztük ki.

Elég drágán termelünk — nem utolsósorban azért, mert sokkal több munkást foglalkoztatunk. Látnunk kell azonban, hogy az új munkaerő beállításának forrásai kiapadóban vannak. Arra kell törekedni, hogy meglévő erőinket a lehető leggazdaságosabban gyümölcsoztessük. Hasonlóan fontos a minőség. E téren sem sikerült minden elképzelésünket megvalósítani, még a Hódmezővásárhelyi Divat-Kötöttárugyárban sem.

A mezőgazdaság fejlesztésével kapcsolatban Győri elvtárs jellemezte a termelőszövetkezetek fejlődését. Rámutatott, hogy tavaly megyénkben a gyenge tsz-ek száma egyharmaddal csökkent és tájékoztatta a munkásokat kormányunknak a kenyérgabona-probléma megoldására tett intézkedéseiről. Emellett tett arról, hogy a dolgozók gyakran szóvá teszik a húshiányt. Ez összefüggésben van az életszínvonal emelkedésével.

Az életszínvonal országunkban egyenletesen emelkedik, javultak az anyagi körülmények,

például a kereskedelmi forgalom megyénkben tavaly 11 százalékkal emelkedett. A figyelem az élelemre és egyre inkább ruházati cikkekre, tartós fogyasztási cikkekre irányul. Nagymértékben megnőtt megyénkben is a takarékbetét-állomány, amely 1963 végén megközelítette a félmilliárd forintot. Mindez nem utolsósorban azt jelenti, hogy a dolgozók bíznak a jövőben, nyugodtan élnek, tervezgetnek. Ugyanakkor vannak problémák is az ellátásban és a bizalom jele, hogy ezeket a problémákat ösztönösi nyíltan szóvá teszik. A húshiánnyal és a tüzelőhiánnyal kapcsolatban el kell mondani, hogy az igények olyan rohamosan emelkednek, hogy a termelés eddig nem tudott velük lépést tartani. Gondoljunk csak arra, hogy ma már a falusi lakosság is belépett a hűvösárlók és a tüzelővászárlok közé. S számítva arra, hogy

az igények a következőkben is rohamosan nőnek, a termelést pedig csak fokozatosan növelhetjük,

nem lehet azt ígérni, hogy az említett problémákat már ebben az évben meg tudjuk oldani.

Megemlítette Győri elvtárs azt is, hogy a tüzelőkérdésben, valamint a hűs-kérdésben a kormány kéri és várja a dolgozók támogatását. A készletek évről évre növekednek és az ellátás javul. Eppen ezért helytelen az a jelenség, ami helyenként tapasztalható, hogy egyesek túlzott mennyiséget vásárolnak tüzelőből. Helytelen volt az a korábban érvényesült nézet is, hogy a vidéki városokban a lakott területek ne tartanak az emberek állatokat, ne hizlaljanak sertést.

Az a helyes, ha a háztáji gazdaságokban minden lehetőségét kihasználunk az árutermelésre és a családok saját ellátásának javítására.

Azok a dolgozók tehát, akik korábban foglalkoztak jószágtartással, folytassák azt tovább, tartanak aprójószágot, hizlaljanak sertést, hi-

szen ez hozzájárul az ország ellátásának javításához.

Részletesen foglalkozott Győri elvtárs a lakáskérdéssel. A lakáskérdés megoldása nagyon nagy probléma hazánkban — mondotta. — Megfelelő ütemben teljesítjük az ötéves terv előírásait, ezrevel építjük a lakásokat, ennek ellenére a lakásprobléma továbbra is nagy, mert az igények nőnek. Nehezíti a helyzetet, hogy esetenként olyanok is igényelnek, akik nem egészen jogosultak. Az építőipar anyagellátása az utóbbi években javult, de a kapacitás nem elegendő, és az is igaz, hogy építőiparunk elmaradt a világszínvonal-tól. Mindent egybevetve

nyíltan meg kell mondani, hogy nem lehet márió holnapra kielégíteni az igényeket.

A párt és a kormány foglalkozik azzal a kérdéssel, hogyan lehetne az építést meggyorsítani.

Befejezésül Győri elvtárs kijelentette: hazánkban és megyénkben a szocialista építés feltételei jók, elsősorban azért, mert a munkások és a dolgozó parasztok szorgalmasan dolgoznak. Eredményeink elsősorban az ó munkájuknak az eredménye.

Jók az építőmunka nemzetközi feltételei is,

az elmúlt években enyhült az életszínvonal, valamelyest csökkent a háborús veszély, de nem azért, mintha az imperialisták jobb szívűek lettek volna, hanem azért, mert a szocialista világrendszer erősödése alapsabban befolyásolja a világ fejlődését. A szocialista világrendszer olyan hatást tud ma már gyakorolni a világ dolgainak menetére, hogy

a problémák zöme már nem oldódhat meg az imperializmus javára fegyveres eszközökkel, hanem a szocializmus javára békés úton.

Javul a helyzet általában itt Csongrád megyében is, mégpedig úgy, ahogyan dolgozunk. A szocializmus építésének legfőbb frontja ma a gazdasági munka. Egyben ez az osztályharc legfőbb területe. A legosztályharcosabb tett ma: helytállni a gazdasági munkában, mert ezzel tudjuk az anyagi javak termelését meggyorsítani, ami a dolgozó nép felemelkedésének alapja. Népünk, Vásárhelyi osztályharcos munkássága ezt jól érti, és erejével, igyekezetével, tudásával méltóképpen helytáll a szocializmus építésében.